

Ще ви разкажа за една ромска жена

Катя Илиева

Валеше. Капките дъжд уморено удряха чело в стъклото, вливаха се една в друга и се спускаха уморено надолу, намерили най-сетне покой.

Покой.

Тази дума чоплеше мозъка на Мина. Отекваше в ушите ѝ, повтаряше се като ехо – покой... покой...-кой...-ой... По бузите ѝ се стичаха сълзи, едва се сдържаше, за да не заплаче с глас. Искаше ѝ се да извика на някого, че не е честно, че се чувстваше измамена. Измамена от живота, от хората и въобще от всичко и от всички. Две години вече я нямаше Сия. Но като че ли всичко се бе случило вчера. Мина не можеше да забрави деня, в който сестра ѝ дойде при нея за последен път. За миг всичко, което се случи през този ден, премина пред очите ѝ като на филмова лента. През деня Сия дойде при нея, бърбриха си, смяха се. Заедно приготвиха вечерята и заедно вечеряха със съпрузите си. Сия беше омъжена от около една седмица. Видимо беше променена, в очите ѝ горяха закачливи пламъчета. Беше възбудена – беше променила начина си на живот. Всичко беше ново за нея – нови хора, нови взаимоотношения, а освен това за пръв път тя беше с мъж.

И все пак имаше уморен вид. Мина мислеше, че това е заради дефлорацията. Тя познаваше това чувство. В първите дни от брака си тя се чувстваше малко уморена, напрегната. През първите дни, по-точно нощи, Мина и съпругът ѝ изучаваха телата си, отдаваха се един на друг. Ласките и целувките нямаха край. Искаше ѝ се да бъде винаги в прегръдките му. Той беше много нежен и внимателен. Обичаше я много и това се виждаше.

Мина беше вече по-зряла, затова ѝ беше забавно да наблюдава сестра си. Сравнявайки двамата баджанаци, нейният съпруг беше все още влюбен, мил нежен. Отношенията им бяха други, сравнявайки ги, осъзна Мина. Съпругът на сестра ѝ, макар и по-малък от нея, беше много въздържан, сериозен. Изговаряше думите бавно, опитвайки се да покаже превъзходство над останалите. Защо?! Може би, защото той не показваше чувствата си. Но имаше ли някакви чувства въобще?! Мина прогони тази мисъл. Отдаваше факта на това, че той беше израснал и възпитан в типично ромско семейство. Рано, в почти детска възраст младежите се женеха и поемаха отговорност за изхранване на семейството. Може би тази отговорност влияеше на поведението му.